

PORZĄDEK PRZEDŚWIĄTECZNY I ŚWIĄTECZNY

Boże Narodzenie to czas radości wynikającej ze spotkania z Bogiem szukającym miejsca w ludzkim sercu. Pozwólmy Mu się w nas narodzić przez sakrament pokuty. **SPOWIEDZ PRZEDŚWIĄTECZNA** będzie w **SOBOTE, 22 GRUDNIA BR. W GODZINACH: 14:00 - 16:00.**

Chorzy z naszej parafii będą mogli skorzystać z posługi sakramentalnej w **piątek, 21 grudnia, od godz. 7:30.** W związku z tym, zwracamy się z prośbą o informację na temat osób, które chciałyby skorzystać ze spowiedzi przedświątecznej, a nie są regularnie odwiedzane w ramach pierwszych piątków. Kontakt pod numerem: 16 676 70 50 lub mailowo pod adresem: przekopana@przemyska.pl

Jednocześnie informujemy, że w pierwszy piątek stycznia 2019 r. nie będzie odwiedzin chorych.

Po przebyciu drogi adwentowej dotrzemy do radosnych celebracji Bożego Narodzenia.

Porządek Mszy św. w dniach świątecznych będzie wyglądał następująco:

Wigilia Bożego Narodzenia (poniedziałek): 7:00 - roraty, **24:00 Pasterka**

Boże Narodzenie (wtorek): 7:30; 9:30; 11:00

Święto św. Szczepana (środa): 7:30; 9:30; 11:00

Nie będzie Mszy św. wieczornych o godz. 17:00 w Boże Narodzenie (25.12.) i Święto św. Szczepana (26.12.)!

Święto św. Jana Apostoła (środa): 9:00; **17:00 – UROCZYŚCIE ODPUSTOWA**

Mszę św. odpustową o godz. 17:00 odprawi **ks. Andrzej Bienia** - Dyrektor Radia „FARA”

Serdecznie zapraszamy!

PLAN WIZYTY DUSZPASTERSKIEJ

DATA	KS. PROBOSZCZ	KS. WIKARIUSZ
28 grudnia 2018 Piątek (od 9:00)	Ul. Sienna i Przerwa	Ul. Przekopana, Piaskowa i Przejazdowa
29 grudnia 2018 Sobota (od 9:00)	Ul. Droga Hurecka (od nr 1), Wschodnia i Północna	Ul. Lwowska (od str. Medyki do Wiaru), ul. Droga Hurecka (od torów)
31 grudnia 2018 Poniedziałek (od 9:00)	Ul. Ofiar Katynia 12 i 14 (bloki)	Ul. Ofiar Katynia 8 i 10 (bloki)
2 stycznia 2019 Środa (od 15:30)	Ul. Miodowa, Mała i Lwowska (od str. Sanwilu)	Ul. Ofiar Katynia 2A (blok) (od godz. 16:30!)
3 stycznia 2019 Czwartek (od 15:30)	Ul. Ofiar Katynia 4B (blok)	Ul. Ofiar Katynia 4A (blok)
5 stycznia 2019 Sobota (od 9:00)	Ul. Okrężna i Niecała	Ul. Ofiar Katynia 12A (blok)
7 stycznia 2019 Poniedziałek (od 15:30)	Ul. Ofiar Katynia 6B (blok, m.31-60)	Ul. Ofiar Katynia 6A (blok, m.1-30)
8 stycznia 2019 Wtorek (od 15:30)	Ul. Ofiar Katynia 10A (blok)	Ul. Ofiar Katynia 8A (blok)
9 stycznia 2019 Środa (od 15:30)	Ul. Ofiar Katynia 4 (blok)	Ul. Ofiar Katynia 8B (blok)
10 stycznia 2019 Czwartek (od 15:30)	Ul. Lwowska nr 100 b, c, e, Smolna i Skolimowska	Hotel i Ul. Ofiar Katynia (domki)

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Jana Apostoła, ul. Przejazdowa 11, 37-700 Przemysł
Kontakt: tel. 16 676 70 50; przekopana.przemyska.pl; e-mail: przekopana@przemyska.pl
Konto bankowe: 11 8642 1155 2015 1509 7813 0001

R. XIV nr 53 Pismo Parafii pw. św. Jana Apostoła w Przemysłu

16 GRUDNIA 2018

„W MOCY BOŻEGO DUCHA”

W tym roku hasło „W mocy Bożego Ducha” będziemy słyszeć wielokrotnie i w różnych sytuacjach. Dlaczego? Bowiem w pierwszą niedzielę Adwentu 2017 r. rozpoczęliśmy realizację dwuletniego programu pt. „Duch, który umacnia miłość”. Miniony rok przeżyliśmy pod hasłem „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”, skupiając się na odkrywaniu Osoby i darów Ducha Świętego. A okazji było wiele.

W pierwszej kolejności były to kazania niedzielne, w których księża nawiązywali do obecności i działania Ducha Świętego w liturgii i życiu Kościoła. Ważnym momentem spotkań w Duchu Świętym były także nabożeństwa fatimskie, ukazujące Matkę Bożą Oblubienicę Ducha Świętego, napełnioną Jego darami. To Maryja, jak niegdyś w Wieczerniku, tak i dziś, we wspólnocie Kościoła trwa na modlitwie z uczniami Jezusa, wyprasząc Ducha Pocieszyciela. Ponadto w czasie spotkań formacyjnych, zwłaszcza Akcji Katolickiej i Oazy, podejmowana była refleksja nad tajemnicą Ducha Świętego oraz znaczeniem Jego siedmiorakich darów.

W roku 2018/2019 Kościół zaprasza nas do zrozumienia problematyki misji i apostołatu osób ochrzczonych i bierzmowanych. Konkretnie postawy chrześcijańskiego zaangażowania są zawsze kształtowane „w mocy Bożego Ducha”. Oznacza to, że dzięki wsparciu Ducha Świętego świadectwo ludzi wierzących nabiera skuteczności.

Adresatami drugiego roku realizacji programu duszpasterskiego pozostają wszyscy ochrzczeni: ci, którzy już przyjęli sakrament bierzmowania oraz osoby, które do jego przyjęcia się przygotowują. Można zatem zauważyć, że konsekwencją przyjętego chrztu jest obowiązek świadectwa życia chrześcijańskiego. Bierzmowanie ten obowiązek intensyfikuje. A jak to wygląda w praktyce? Niestety widzimy, że rodzice, którzy w pierwszej kolejności są odpowiedzialni za świadectwo wiary wobec dzieci nie domagają, a tym samym pozbawiają dzieci mocy Bożego Ducha. Jeszcze bardziej jest to widoczne w momencie, gdy młodzież przygotowująca się do bierzmowania, pozostaje jakby osamotniona w tej drodze. Przyczyn może być wiele, jednak nie można także wykluczyć zwykłego lenistwa rodziców, którzy sami nie chodzą do kościoła,

Duch, który umacnia miłość 2017-2019

dają zły przykład dzieciom i demotywią je do pogłębiania więzi z Bogiem. Na szczęście nie dotyczy to wielu naszych rodzin, ale z drugiej strony nie można powiedzieć, że problemu nie ma. Jeżeli jednak ktoś poczuje się dotknięty takim postawieniem sprawy, to należy zapytać – dlaczego? Może faktycznie już znalazł się w zasięgu myślenia anty-apostolskiego. Bo przecież Apostołem, to ten, kto do Jezusa prowadzi, a nie krytykuje Kościół bądź wymagania duchowe.

Zechcimy zatem wsłuchać się w głos Kościoła, w którym życiodajną siłą i źródłem dynamizmu jest właśnie Duch Święty. To on otwiera serca wierzących na przyjęcie Prawdy Ewangelii. I to właśnie Duch Święty, zgodnie z zapowiedzią Jezusa poucza świat o grzechu, sprawiedliwości i sędzie (por. J 16, 8-11). Jan Paweł II w Encyklice Dominum et Vivificantem wyjaśnia, że Duch Boży pozwala uznać grzech, czyli niewiarę w Jezusa (p. 27) i przyznać się, że pomimo przyjętego chrztu nie dbam o głęboką osobistą więź z Nim przez modlitwę i regularne korzystanie z sakramentów. Ten sam Duch umożliwia

zrozumienie ostatecznej sprawiedliwości, czyli zbawienia w Bogu (p. 27), a nie według moich indywidualnych kryteriów. Dlatego sąd, o którym poucza Duch Prawdy będzie wykazaniem winy „świata”, który odrzucił Jezusa i zbawienie, a wybrał potępienie (p. 27 i 28).

Trzeba zatem zrozumieć, że troska o wieczność uwikłana jest w sprawy tego świata. Dlatego naszym zadaniem powinno być przenikanie tego świata wartościami ewangelicznymi - nie odwrotnie. Niestety, wielu współczesnych katolików pozwoliło sobie przesiąknąć duchem tego świata dalekim od Ewangelii albo wykreowało sobie własną religijność pasującą do ich „nowoczesnego świata”, gdzie Jezus jest już tylko frazesem.

Tylko w mocy Ducha Świętego jesteśmy zdolni trwać w osobowej relacji z Bogiem i jak apostołowie świadczyc, że Jezus jest naszym Panem! Podejmijmy zatem zbawienny trud wsparcia młodych ludzi w formacji duchowej i przygotowaniu do bierzmowania. Tym samym staniemy się prawdziwymi świadkami żyjącego Jezusa, kierowanymi przez Ducha Uświęciciela i żyjącymi ku chwale Boga.

Ks. Proboszcz

Św. Antoni Padewski powraca do Korca...

a bohaterowie walki o Niepodległość naszej Ojczyzny nie są już bezimienni.

W dniach 12 -14.06.2018 r. udałem się wraz z grupą pielgrzymów ponownie do wołyńskiego Korca. Tym razem była to wyjątkowa misja. Jeszcze w 2012 r. Ks. Waldemar Szlachta, proboszcz tamtejszej parafii, marzył, aby mieć w głównym ołtarzu kopię obrazu św. Antoniego z Padwy z dzieciątkiem Jezus na ręce, stojącego nad rzeką Korczyk. Obraz ten mieścił się przed wojną w Międzyrzeczu Koreckim, oddalonym o 5 km od Korca. Było to Sanktuarium Świętego Antoniego, którego mury wzniesiono w latach 1702 -1725. Fundatorem był Dominik Lubomirski, który także ufundował kolegium pijarskie, z którego kiedyś Międzyrzecz słynął. Do Świętego Antoniego modlili się mieszkańcy wszystkich wyznań, bowiem obraz słynął łaskami, jakimi święty obdarowywał modlących się wiernych.

Po wybuchu II wojny światowej parafia oraz ogromne terytory RP znalazły się w granicach ZSRR. Ks. Rafał Godziński, opiekun obrazu, wywiózł go poza granice imperium sowieckiego. Sanktuarium bolszewicy zburzyli, ocalał tylko ołtarz. W tym czasie w Korcu w kościele pw. *M.B. Wniebowziętej* bolszewicy urządzili skład odpadów z fabryki plastiku. Po rozpadzie ZSRR władze Ukrainy oddały kościół w Korcu Polakom, refundując remont zewnętrznych murów i naprawę pokrycia dachu, lecz wnętrze świątyni popadło w całkowitą ruinę, a szczególnie główny ołtarz. Dlatego mieszkańcy Korca postanowili przenieść ocalały ołtarz z Międzyrzecza Koreckiego do Korca i po renowacji wstawili go do świątyni, która została przemianowana na Kościół pw. św. Antoniego Padewskiego (data nieznana). Brakowało jednak wizerunku Świętego. Postanowiłem szukać artysty, który podjąłby się tego dzieła. Po około 2 latach poszukiwań, za pośrednictwem Małgorzaty Cichockiej, naszej parafianki, której jestem bardzo wdzięczny, znalazłem panią Danutę Kruk, obecnie mieszkająca w Dybawce, która przed laty była naszą parafianką. Pani Danuta przystąpiła do wykonania tego pięknego dzieła na podstawie fotografii, jaką ściągnąłem drogą internetową od braci franciszkanów z Wałcza, gdzie obecnie jest czczony. W oryginale obraz ma wymiary 2,4mb x 1,44mb. Do namalowanego obrazu, ze składek Niezależnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej w Przemyślu, dołączyliśmy tablicę granitową upamiętniającą 42 polskich Legionistów, poległych pod Korcem 12.07.1920r. Listę tę uporządkował i sprawdził za zgodnością IPN pan Edmund Goś z Sycowa pod Wrocławiem, który także wraz z grupą harcerzy co roku na wakacjach odkopywał mogiły naszych rodaków na koreckim cmentarzu.

Tak więc samochód pana Romana Pavlesy z Mościsk z załadowanym obrazem i tablicą wyruszył do Korca. W skład delegacji weszli: p. Edmund Goś z Sycowa, p. Anna Potocka z Karmelu, p. Tadeusz Gałka z Kazanowa, p. Danuta Kruk z Dybawki, p. Regina Tomczak i ja z naszej parafii. Na miejsce dotarliśmy wieczorem. Radość i łzy księdza proboszcza były jakby zapłatą za nasz wysiłek. Po kolacji weszliśmy do kościoła w celu przygotowania i zamontowania obrazu, który pasował idealnie do głównego ołtarza, a wnętrze świątyni nabrało jakby innego wymiaru i wyrazu.

13 czerwca w dzień odpustu i w święto parafialne kościół wypełnił się wiernymi oraz wyjątkowymi gośćmi w osobach pani mer miasta, dyr. muzeum, dyr. szkoły polskiej, a także konsula generalnego Polski z Łucka p. Marka Zapora. Wymienić należy także pana Tomasza Adriana, szefa zakładów metalowych w Korcu, z wykształcenia historyk, który miał duży udział w poszukiwaniu nazwisk poległych Legionistów (rodak z Olsztyna). Mszę odpustową celebrowało 11 księży. Nie sposób wymienić wszyst-

kich, ale jednym z nich był ks. prałat Antoni Chodakowski-rodak z Korca, który po wybuchu II wojny światowej wraz z rodzicami jako 3-letni chłopiec musiał uciekać do Polski. Ostatecznie znalazł się w Szczecinie – parafia Chojna Szczecińska, gdzie był proboszczem przez 33 lata (obecnie na emeryturze).

Skupienie i modlitwa oraz psalm odśpiewany przez naszą Anię uświetniły tę piękną uroczystość. Jeszcze tego samego dnia wieczorem udaliśmy się na cmentarz, aby zamontować przywiezioną tablicę z nazwiskami naszych bohaterów na przygotowanym cokole. Uprzątnęliśmy plac wokół zbiorowej mogiły, aby 14.06.18r. o godz 11.00 odprawić Mszę za poległych na 100-lecie Odzyskania Niepodległości. Uroczystą mszę celebrował ks. Tomasz Czopor – wikariusz z m. Równa, który jest zarazem kapelanem wojskowym. Po Eucharystii zaproszeni goście oraz ks. Waldemar dziękowali nam za ten dar. Pan Marek – polski konsul nie krył zadowolenia i z przykrością stwierdził, że on sam ma zbyt skromne fundusze i nie mógłby zrealizować tych zadań, upamiętniających bohaterstwo naszych rodaków.

Chcę podziękować wszystkim dobrym ludziom z naszej parafii za każdy gest serca i ofiarności - naszym członkom PO-AK, a indywidualnie państwu D. i St. Demkowiczom, pani Małgorzacie Turkot, a w sposób szczególny pani Danucie Kruk, autorce tego wielkiego dzieła, oraz funkcjonariuszom BiOSG w Przemyślu za tak hojny dar. Niech Dobry Bóg wynagrodzi. Szczęść Boże!

Ryszard Maciołek POAK

Zdjęcia dostępne są na stronie internetowej naszej parafii

Z życia parafii

Rok 2018 zarówno w wymiarze państwowym, jak i religijnym upływa pod znakiem Niepodległości i dziękczynienia Panu Bogu za 100 lat życia w Ojczyźnie, której na imię Polska. Różnorakie wydarzenia o randze ogólnopolskiej ukazały godność i dumę Polaków przyznających się do barw biało-czerwonych, godła z orłem w koronie czy hymnu „Jeszcze Polska nie zginęła...”. Liczne koncerty, marsze i akademie rozbudzały prawdziwy i zdrowy patriotyzm. Nasza parafia również wpisała się w program patriotyczny.

Ks. Abp Adam Szal zaproponował duchową formę przygotowania do uroczystych obchodów 100-lecia Odzyskania Niepodległości. W związku z tym każdego 11 dnia miesiąca modliliśmy się za Ojczyznę. Ponadto PO-AK zorganizował konkurs piosenki patriotycznej na szczeblu parafialnym i dekanalnym. W pierwszym etapie wystąpiła czwórka dzieci, prezentując piękny śpiew i ubiór z akcentami patriotycznymi. Zwieńczeniem tej imprezy kulturalnej była Parafiada, gdzie swoje zdolności muzyczne zaprezentowały dzieci z dekanatu Przemyśl III od przedszkola po gimnazjum. Warto nadmienić, że w swojej kategorii wiekowej wygrała nasza parafianka Martyna Hałaj, która zaśpiewała utwór „Ojczyzno ma”. Patriotyczny nastrój utrzymał się do końca Parafiady dzięki muzyce p. Piotra Szala, który zagrzewał do tańca i wspólnego śpiewu.

Ostatnim akordem miłości do Polski była Msza święta w intencji Ojczyzny celebrowana w dniu 11 listopada 2018 r. Po nabożeństwie został zaprezentowany program patriotyczny pt. „Księgi narodu i pielgrzymstwa narodu polskiego”, przygotowany

przez p. Helenę Bartkowiak na podstawie tekstu Adama Mickiewicza, a w wykonaniu członków Akcji Katolickiej. Podniosła atmosferę wzmocniło bicie dzwonów i wspólne odśpiewanie hymnu „Jeszcze Polska nie zginęła”.

W mijającym roku zostały podjęte i wykonane konieczne prace przy Domu Parafialnym. Została kompleksowo zmieniona więźba dachowa wraz z pokryciem. Wymienione zostały schody, które dotknięte upływem czasu i warunkami atmosferycznymi zagrażały bezpieczeństwu przy wchodzeniu lub schodzeniu. W trakcie tych prac zostało odnowione wejście do salek parafialnych i biblioteki oraz wykonano nowe barierki dla poprawy bezpieczeństwa. Wykonanie tych prac bez zadłużenia było możliwe dzięki dotacji pozyskanej z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie w wysokości 50.000 zł. Pozostałe koszty pokryły pieniądze pochodzące ze zbiorów na Fundusz Inwestycyjny w Parafii. Całość inwestycji to kwota ponad 90.000 zł. Należy zatem się cieszyć, że również pod względem gospodarczym mijający rok był dobrze wykorzystany. W tym miejscu słowa podziękowania należy skierować do parafian, którzy poświęcili swój czas i siły w realizację tego zadania, a przede wszystkim panów: Czesława Szalą, Adama Kowalczyka, Jana Czerwińskiego, Pawła i Piotra Świszczów.

Najważniejszym zadaniem w funkcjonowaniu parafii jest posługa sakramentalna. W tym roku przez przyjęcie chrztu do Kościoła zostały włączone następujące dzieci: Zuzanna Niemiec, Lena Wrzałek, Amelia Błaszczuk, Paulina Kurtiak, Nikodem Kwiatkowski, Marcel Lemiech, Jan Szal, Tymoteusz Kuźniarski, Zuzanna Król, Weronika Hirniak i Oskar Mazurek.

Dzieci zawsze z radością wyczekują dnia I Komunii św. A w tym roku radości tej doczekało się dziesięcioro dzieci: Sebastian Babij, Dorian Czekaj, Zuzanna Grabowska, Karolina Hałaj, Natalia Komonicka, Amelia Kuczowska, Aleksandra Kufel, Zuzanna Pałys, Kacper Stojak i Tobiasz Szymański.

Obrzędy pogrzebowe zawsze budzą smutek, zwłaszcza gdy żegnamy bliskich naszemu sercu. W tym roku z kościoła na miejsce wiecznego spoczynku odprowadziliśmy: Krystynę Bryś, Marię Jasionowicz, Kazimierza Chruszcza, Adama Gardeckiego, Stanisława Dejnękę (spoza parafii), Wiesława Sorokę, Jana Dońka, Zdzisława Kochańskiego, Stanisława Iwanów, Krzysztofa Tomków (spoza parafii), Józefa Kuca, Władysława Kurcza (spoza parafii), Michała Marciniusza, Bernarda Dziepaka, Cecylię Melsztyńską, Emilię Kalisztań, Irenę Grabowską, Włodzimierza Biegarczyka, Lidie Załucką oraz Józefa Brysia. *Niech odpoczywają w pokoju wiecznym!*

Kącik wiary

BÓG JAKO STWÓRCA ŚWIATA

Istnieją różne teorie o pochodzeniu świata. W chrześcijaństwie przyjmuje się, że wszechświat i wszelka rzeczywistość jest powołana do istnienia z nicości, bez istniejącego uprzednio tworzywa. Początkiem początków jest akt stwórczy Boga, który stworzył wszelką rzeczywistość, wszelkie wszechświaty i wszystko co w nich jest.

Tak więc Bóg, Stwórca świata

- ♦ jest jeden, jedyny i wszechmocny
- ♦ jest najwyższym Panem wszelkiej rzeczywistości
- ♦ rządzi całą przyrodą
- ♦ stworzył świat przez Słowo
- ♦ stworzył ludzi na obraz i podobieństwo swoje
- ♦ przeznaczył ludzi do zbawienia, czyli jedności z sobą
- ♦ nie odpowiada za grzech, to człowiek sam odrzucił jedność z Bogiem i posłuszeństwo prawu Bożemu.

Zatem świat pochodzi od Boga, otwiera drogę ku Bogu i stanowi podstawę historii, w której Bóg ingeruje i zbawia. Teologia chrześcijańska przedstawia wizję Boga osobowego, którego akt stwórczy jest aktem **rozumnym** (ma sens, cel i kierunek), **wolnym** (stwarzanie nie jest koniecznością), **miłosnym** (wylanie miłości Bożej na wszystko), **pięknym** (zespolenie piękna, prawdy i dobra), **nieprzekazywalnym** (nikt inny nie bierze udziału w stwarzaniu), **wszechobecnym** i **dynamicznym** (nie kończącym się, lecz otwierającym, wzbudzającym dalsze tworzenie).

Jaki jest cel i sens stworzenia? Zarówno całe stworzenie, jak i człowiek zaistniały dla większej **chwały Bożej**. Bóg „w nieskończonej dobroci swojej stworzył wszystko z niczego, aby okazać doskonałość swoją poprzez dobra, jakich udziela stworzeniom, a człowieka skierować do celu nadprzyrodzonego, czyli do uczestnictwa w dobrach Bożych, które całkowicie przewyższają możliwości rozumu ludzkiego” (Sobór Watykański I).

Człowiek pochodzi od Boga tak jak każde inne stworzenie, lecz Bóg zajął się człowiekiem w szczególnie sposób – stworzył go gdzie indziej niż wszystko inne, odróżnił go od zwierząt, uczynił panem i zwierzchnikiem świata. Ma on jak gdyby dwa źródła pochodzenia: ziemię i niebo, glebę i Boskie technienie, tworzywo materialne i Boską rękę tworzącą, pozorne podobieństwo do zwierząt oraz wizerunek na obraz i podobieństwo Boga.

Główną zasadą antropologiczną (*zn. dotyczącą pochodzenia człowieka*) jest to, że człowiek składa się z duszy i ciała, z materii i ducha, z doczesności i wieczności. Mężczyzna i kobieta mają jedną naturę. Ludzie stanowią jeden ród, wywodzący się od siebie i od Boga, który chciał, aby człowiek istniał w strukturze płciowej - męskiej i żeńskiej.

Człowiek w swoim życiu i działaniu naśladuje Boga, kieruje się Jego prawami moralnymi, sam rozwija się i doskonali na poddanej sobie ziemi oraz zmierza do posiadanej przez Boga nieśmiertelności i przed Bogiem jest za wszystko odpowiedzialny.

Katolicka nauka o stworzeniu świata ma rangę dogmatu, czyli prawdy objawionej i niezmiennej. Oznacza ona, że człowiek, natura i wszechświat w swej istocie i w swej historii wymagają do wyjaśnienia siebie Najwyższej Przyczyny, nie stwarzają samych siebie i nie istnieją same z siebie. **Stwórca ma charakter osobowy i kieruje się wyłącznie miłością.**

H.B.

Opracowanie na podstawie: *Być chrześcijaninem dziś. Teologia dla szkół średnich!* pod red. ks. Mariana Ruseckiego/ KUL, Lublin 1999 r.